



**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma: Kfv.I. 35.030/2024/7.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2.)

A felperes képviselője: ügyvédi iroda (ügyintéző: név ügyvéd, Cím4)

Az alperes: Alperes1

(Cím3)

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

(Cím3)

A per tárgya: állami támogatás tárgyában hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 17. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Miskolci Törvényszék 100.K.701.026/2023/15. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Miskolci Törvényszék 100. K. 701.026/2023/15. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 250.000 (kettőszázötvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy az esedékesség napjáig fizessen be az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

A Kúria tájékoztatja a felperest, hogy a fizetendő illeték a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A intézmény (a továbbiakban: Intézmény) a...i telephelyén és a ...i székhelyén állami támogatás igénybevételével oktatási tevékenységet végzett. Az alperes 2017. január 01. napjától 2017. december 31. napjáig terjedő időszakra elszámolt támogatások igénybevételének szabályszerűsége és felhasználásának jogszerűsége tárgyában ellenőrzési eljárást indított, melynek kapcsán a Fenntartó (felperes) terhére a pedagógus munkakörben és nevelő oktató munkát közvetlenül segítő munkakörben foglalkoztatottak után járó átlagbér alapú támogatás esti oktatás munkarendje szerinti jogcímen igénybe vett támogatás vonatkozásában finanszírozási különbözetet állapított meg. A felperes keresete folytán eljárt elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, majd a Kúria a felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Kfv.IV.35.016/2021/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte, valamint az alperes határozatát megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Döntésében meghatározta, hogy az átlagbér alapú támogatásra a tárgyévet megelőző év október 1-jei gyermek, tanulói létszámot, valamint a tárgyév október 1-jei becsült gyermek, tanulói létszámot kell figyelembe venni. Ezen túlmenően egyéb vitatott kérdésekben is állást foglalt. A Kúria a megismételt eljárásra iránymutatásként a nemzeti köznevelésről szóló törvény végrehajtásáról szóló 229/2012. (VIII.28) Kormány rendelet (a továbbiakban: Nktv. Vhr.) 37/C § (2), (3) bekezdésének alkalmazását írta elő az átlagbér alapú támogatás bázisának meghatározása érdekében.

[2] Az így megindult új eljárás eredményeként az elsőfokú hatóság a Fenntartót 19.648.148,-Ft támogatás visszafizetésére és igénybevételi kamat megfizetésére kötelezte, mely határozatát az alperes a ÖNKFO/662-2/2021. számú határozatával helyben hagyott.

[3] A felperes keresete folytán eljáró elsőfokú bíróság az alperes határozatát az elsőfokú határozatra is kiterjedően megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte, megállapítva, hogy az alperes nem tett eleget a Kúria ítéletében foglalt megismételt eljárásra vonatkozó kötelezésnek. Az alperes felülvizsgálati kérelme folytán eljáró Kúria Kfv.V.35.245/2022/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság döntését az indokolás részbeni megváltoztatásával hatályában fenntartotta. Leszögezte, hogy a Kúria korábbi ítéletében a konkrét jogszabályok mentén részletesen levezette, hogy a vonatkozó jogszabályokat miként kell értelmezni, majd egyértelmű iránymutatást adott arra vonatkozóan, hogy a megismételt eljárás során ezen értelmezés mentén hogyan kell eljárnia a hatóságnak. Hangsúlyozta, hogy az elszámolás alapja a tanulói létszám meghatározott bázis időpontban fennálló mértéke, a korábbi kúriai ítélet [18-21] pontja szerint. Leszögezte, hogy amennyiben a megismételt eljárásban a közigazgatási hatóság nem a közigazgatási ügyekben eljáró bíróság határozatának rendelkező része és indokolása szerint jár el, úgy a közigazgatási határozat megsemmisítése nem mellőzhető. Az új eljárás tekintetében fenntartotta a Kúria korábbi ítéletében adott új eljárásra szóló iránymutatást.

[4] Az ekként megindult új eljárásban hozott határozat megállapításait, köztük a tanulói létszám adataira vonatkozó számítást a felperes nem vitatta, keresetében az ezekre vonatkozó megállapításokat nem támadta.

[5] Időközben a hatóság a 2018. január 01-től 2018. december 31-ig terjedő időszakra igényelt költségvetési támogatásra vonatkozó elszámolás tekintetében is eljárást indított, mely eljárását a 2017. évi költségvetési támogatás elszámolására vonatkozó határozat véglegessé válásáig felfüggesztette, majd az eljárás felfüggesztését a 2017. évre vonatkozó eljárás befejezésére figyelemmel megszüntette és a BOR-ÁHI/3373-3/2023. számú határozatával a felperes terhére 12.506.666,-Ft visszafizetési, valamint a jogosulatlanul igénybe vett támogatás után 15.145.976,-Ft igénybevételi kamatfizetési kötelezettséget állapított meg. Rögzítette, hogy 2018. január-augusztus hónapok tekintetében a lefolytatott 2017. évre vonatkozó új eljárás alapján a 2017. október 01-i ténylétszám 55 főben került elismerésre, míg a felperes lemondására figyelemmel 2018. szeptember-decemberi időszakra 0 fő tanulói létszámmal vett figyelembe, s ez alapján határozta meg az igénybevehető támogatás mértékét.

[6] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az ÖNKFO/287-2/2023. számú határozatával az elsőfokú határozatot helyben hagyta. Rámutatott arra, hogy a kúriai döntésekben foglalt iránymutatások alapján határozta meg a 2017. október 01-i ténylétszám adatot, míg a 2018. október 01-i létszám adatoknál a felperesi bejelentésből indult ki. Cáfolta, hogy az eljárás visszaélésszerű felfüggesztésére került volna sor, a kamat mértékének megállapítása során pedig az Nktv. Vhr. 37/M § (1) bekezdésére volt tekintettel.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[7] A felperes keresetében vitatta az alperes által megállapított tanulói létszám adatokat és állította, hogy az alperes eljárásával megsértette az államigazgatási rendtartásról szóló

2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 62. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségét, amelyre figyelemmel sérültek az Ákr. 2-5. §-ban foglalt alapelvek is. Ezzel összefüggésben az indokolási kötelezettség elmulasztását is állította. Azt nem vitatta, hogy a Kúria iránymutatásának megfelelően értékelte az alperes a 2017. október 01-i létszámadatokat, azonban sérelmezte, hogy az alperes a 2018. évre ténylétszám adatot nem állapított meg, kizárólag a 2017. évi ténylétszámból becsléssel határozta meg a 2018. március 31. napján fennálló tanulói létszám adatot, amely a Nktv. Vhr. 37/L § (1) bekezdésébe ütközik. A kamatszámítás tekintetében pedig állította, hogy a felperes terhére nem értékelhető a jogorvoslati eljárások elhúzódásából adódó időmúlás.

[8] Az alperes védiratában a felperesi kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság döntése

[9] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak.

[10] Hangsúlyozta, hogy jelen per tárgyát a 2018. évre igényelt központi költségvetési támogatás igénybevétele jogossága és felhasználásának 2018. január 01. és 2018. december 31-e közötti időszakra vonatkozó elszámolása képezte. Az érintett elszámolási időszak két költségvetési évet érintett, a 2018. január 01.-2018. augusztus 31. közöttit, a 2017. évi költségvetési törvény, míg a 2018. szeptember 01.-2018. december 31-e közötti időszakot a 2018. évi költségvetési törvény szerint kellett elszámolni.

[11] Rámutatott arra, hogy a felperes nem vitatta, hogy a 2017. évben fogatosított helyszíni ellenőrzések alapján megállapított 2017. október 01-i adatok ténylétszám adatoknak minősültek, amely 2023. április 11. napján véglegessé vált és a ténylétszám adatot érintő megállapítással szemben jogorvoslati kérelemmel nem élt. A 2017. október 01-i ténylétszám adatok a 2018. január 01.-2018. augusztus 31. havi támogatások alapjául is szolgáltak, így az alperes határozata nem sérti az Ákr. 62. §-ban foglalt tényállás tisztázási kötelezettségre vonatkozó rendelkezést, illetőleg nem állapítható meg ezzel összefüggésben az Ákr. 2-5. §-nak alapvető sérelme sem. A 2018. október 01-i létszám adatok tekintetében pedig helytállóan járt el az alperes, amikor a BOR-ÁHI/340-23/2018. számon meghozott jogorvoslati kérelemmel nem támadott határozatában foglaltakat vette figyelembe, ezeket a felperes is elfogadta, ezért az alperesnek már külön nem kellett indokolnia ezen létszám adatokkal történő számítást és értékelését.

[12] Nem találta alaposnak az igénybevételi kamat kezdő időpontjának meghatározását és annak mértékét sem, az Nktv. Vhr. 37/M. § (1), (3), (6) bekezdései az igénybevételi kamatfizetés szabályait egyértelműen lefektetik, míg az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Áht.) 53/A §-a a jogosulatlan támogatás visszafizetésére vonatkozó rendelkezéseket tartalmazza. A kamatfizetés kezdő időpontját és mértékét az Nktv. Vhr. 37/M §-nak rendelkezései egyértelműen meghatározzák, sem a hatóságnak, sem a bíróságnak nincs mérlegelési joga, méltányosságból a visszafizetési kötelezettség és a kamatfizetés nem engedhető el.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárás bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérte.

[14] Álláspontja szerint a támogatás elszámolására irányadó jogszabályokat az alperes és a bíróság helytelenül értelmezte. Sérelmezte, hogy a 2018. évi elszámolás tekintetében a 2017. október 01-i adatokra, és nem a 2018. év adatai alapján tett az alperes megállapítást. Érvelése szerint a 2017. év október 01-i adatok mindössze irányszámként, az igénylés alapjául szolgálnak, viszont a tényleges tanulói létszám alapján az elszámolás a tárgyévét követő év március 31. napjáig történik, tehát ebben az időpontban kell az alperesnek vizsgálni a tanulói létszámot. Szerinte az a körülmény, hogy a térítési díjak egy része a 2017. évi időszakra vonatkozó ellenőrzés lefolytatásakor, a 2018. március 31-i időpontra vonatkozóan nem kerültek befizetésre egyes tanulók tekintetében, nem jelenti azt, hogy a térítési díjak 2018. évre vonatkozóan egyáltalán nem kerültek befizetésre. A térítési díjak ugyanis befizetésre, illetve a felperes által átvállalásra kerültek, így a 2018. évi elszámolásban a tényadatok tekintetében a tanulók teljes létszámban figyelembe vehetők lettek volna addig az időpontig, amíg a felperes a támogatásról való lemondással nem élt 2018. október 31. napján.

[15] Az alperes ugyanakkor ezt nem vizsgálta, erre vonatkozó adatokat a felperestől nem kért, annak ellenére, hogy az Nktv. Vhr. szerint a tényleges tanulói létszámot az elszámolás időpontjában kell vizsgálnia a tényleges tanulói létszám szerint annak alapján, hogy a térítési díjak befizetésre, vagy a fenntartó által átvállalásra kerültek-e. Ebből következően a 2018. évi térítési díjakat 2019. március 31-ig a Fenntartó beszédhette, vagy akár át is vállalhatta.

[16] Utalt arra, hogy a 2018. évi Kvtv. 7. melléklet VI. kiegészítő szabályok elszámolásra vonatkozó rendelkezései, különösen annak 14. és 25. pontja, nem tartalmaz előírást arra vonatkozóan, hogy a térítési díj befizetésének meddig kell megtörténnie, pusztán a megállapítás és a beszédés tényét rögzíti feltételként. Szerinte a bíróság a Kúria korábbi döntéseiben foglalt iránymutatást helytelenül értelmezte. A Kúria ítéletében foglaltak általánosságban alkalmazandók, általános érvényű megállapításként tartalmazzák, hogy a támogatás igénylése és a támogatás elszámolása nem esik egybe, nem azonos adatokra épül, ahogyan azt az Nktv. Vhr. 37/L § (1) bekezdése is rögzíti. Ebből megállapítható, hogy a felperes által igénybe vett költségvetési támogatás elszámolásának szabályait a bíróság helytelenül értelmezte és alkalmazta, a Kúria azonos tárgyú ügyben hozott iránymutatásait is figyelmen kívül hagyva. Az elszámolás álláspontja szerint a vizsgált 2018. év tényleges tanulói létszáma alapján kell, hogy történjen az irányadó jogszabályi rendelkezések alapján.

[17] A felperes előadta, hogy az alperes megsértette az Ákr. 62. §-ban foglalt tényállás tisztázási kötelezettséget, mivel a tanulói létszám tekintetében a 2018. évi támogatás igénybevétele vonatkozásában nem folytatott le bizonyítást, hanem a 2017. évre kiutalt támogatások ellenőrzésének megállapításait magába foglaló határozatban foglaltakat vette alapul. Állította továbbá, hogy az alperes megsértette az Ákr. 81. §-on alapuló indokolási kötelezettségét is, miután határozata nem tartalmazott részletes indokolást arra vonatkozóan, hogy milyen bizonyítékok alapján, a jogszabályi rendelkezésekre figyelemmel milyen ok-okozati összefüggéseket megállapítva és abból milyen következtetést levonva állapította meg, hogy a felperes 2018-ban mennyi támogatásra volt jogosult.

[18] Fenntartotta a keresetében kifejtett azt az álláspontját is, hogy az alperes jogszerűtlenül függesztette fel eljárását, illetve a felfüggesztésre okot adó körülményt maga idézte elő azzal, hogy a 2017. évi támogatásokra vonatkozó határozatát jogsértően hozta meg, ami miatt a Kúria az alperest két alkalommal is új eljárásra kötelezte. Ezzel sérült az Ákr. 2. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt jogszerűség elve. Az idő múlása és ezzel összefüggésben a szankció alkalmazására vonatkozóan alkotmánybírósági határozatokra hivatkozott. Állította, hogy az igénybevételi kamat vonatkozásában a határozat késői időpontja nem lehet a kamatszámítás befejező időpontjaként irányadó, mivel az joggal való visszaélést valósítana meg. Ezen túlmenően álláspontja szerint a bíróság az ügy érdemére kiható jogszabálysértést követett el azért, hogy nem tett eleget a Kp. 79. § (1) bekezdésében foglalt kötelezettségének.

[19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

A Kúria döntése és jogi indokai

[20] A felperes felülvizsgálati kérelme alaptalan.

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 118. § (1) bekezdése alkalmazásával befogadta, majd a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, Kp. 108. § (1) bekezdés szerint a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem keretei között megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét, e vizsgálat eredményeként megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete a keresetet érdemben helyes, indokolása teljesszerű, az megfelel az irányadó jogszabályi előírásoknak.

[22] A Kúria hangsúlyozza, hogy amennyiben egy jogkérdést a Kúria korábban már elbírált, ugyanaz a kérdés nem tehető ismételten vitatottá, a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálat nem szolgálhat arra, hogy támadja korábbi kúriai döntést és vitássá tegye az abban szereplő megállapításokat. (Jpe.III.60.037/2022/12.[56]) A közigazgatási perben az eljárás megismételt voltára figyelemmel a bírósági felülvizsgálat kereteit és korlátait elsősorban az új eljárásra kötelező –alapítéletben foglaltak határozták meg. Egységes a bírói gyakorlat abban, hogy amennyiben a megismételt eljárás során a közigazgatási hatóság nem a bíróság határozatának rendelkező része és indokolása szerint jár el, úgy a közigazgatási határozat megsemmisítése nem mellőzhető.

[23] A fentiekből következően az alperesnek és az elsőfokú bíróságnak két bázisidőpontot kellett a tanulói létszám meghatározásakor figyelembe venni: a tárgyév megelőző év október 1., azaz 2017. október 1. napján fennálló létszámot és a tárgyév október 1-ei, azaz 2018. október 1-i létszámot. (Kfv. IV.35.016/2021/6. [21] pont) A 2017. évi létszámadatok tekintetében nem lehetett már vita a felek között, hiszen azt egy véglegessé vált és felperes által ebben a tekintetben nem vitatott határozat rögzítette 55 főben. A felperes a 2018. október 1-re vonatkozó létszámadatát pedig a NKtv. Vhr. 37/C § (4) bekezdésében írt határidőig módosította és 0 fő tanulói létszámot adott meg. A Kfv. IV. 35.016/2021/6. számú döntés [21] pontjának utolsó mondata kifejti, hogy „a tanulói jogviszonyok keletkezése vagy

megszűnése időpontja ennél pontosabb meghatározásának finanszírozási szempontból tehát közvetlen elszámolási következménye nincs.” Jogszerűen járt el tehát a bíróság, mikor a két időpontra megállapított, illetve közölt adatok alapján vizsgálta az alperesi határozat jogszerűségét. Téves a felperesnek a költségvetési törvény 7. számú mellékletének VI. Kiegészítő szabályok 25.pontjában foglalt határidőre történő hivatkozása, mert ez nem a tanulói létszám adataira vonatkozó időpontot jelzi, hanem a támogatások elszámolására vonatkozó határidőt rögzíti. Ez nem keverendő össze azzal a két bázis időponttal, amit a Kúria döntésben már meghatározott.

[24] Nem elfogadható a felperesnek a térítési díj beszédésére vonatkozó álláspontja sem, hiszen attól, hogy az elszámolás időpontja a következő év március 31-e, ebből nem következik, hogy eddig az időpontig kell megteremteni a támogatás jogszerű igénybevételének feltételeit. Ezt fejtette ki a Kfv.IV. 35.403/2017/6. számú döntés [31] pontja: „Jelen ügyben sem a Költségvetés tv., sem a Korm. rendelet nem ad lehetőséget az igénybevétel egyes feltételeinek utólagos teljesítésére, ezért az alperes okszerűen vonta le azt a következtetést, hogy a hiányzó okiratok utólagos kiállításával és pótlásával a jogsértés nem orvosolható. Mivel egy lezárt költségvetési év vonatkozásában a támogatás igénybevételének feltételei az ellenőrzés időszakában már nem teremthetők meg, ezért a hiányzó dokumentumok utólagos pótlása nem alapozhatja meg, hogy a támogatás igénybevétele visszamenőlegesen jogszerűvé váljék.”

[25] Az alperes oldaláról tényállás tisztázási kötelezettség elmulasztása nem volt feltárható, határozatának indokolása követhető, abból pontosan meghatározható, hogy mely adatokat mely időpontra vonatkoztatva vett figyelembe, mely az irányadó jogszabályi előírásoknak is megfelelt. Mindezek okán nem állapítható meg a felperes által hivatkozott Ákr. alapelvek sérelme és indokolási kötelezettség megsértése sem. A Kúria vizsgálta a Kp. 79. § (1) bekezdése sérelmére vonatkozó felperesi állítást is, és ezzel összefüggésben utal a Kúria gyakorlatára, miszerint „a Kp 79. § (1) bekezdése értelmében nem a tényállás vitatása folytán fordul a bizonyítási kötelezettség az alperesre, hanem a hivatalból indult megelőző eljárásban megállapított tényállás megalapozatlanságának, hiányosságának vagy iratellenességének valószínűsítése esetén kötelezi a bíróság a közigazgatási szervet a tényállás valóságának bizonyítására.” (Kfv.VII.45.154/2021/7.) Ilyet pedig felperes nem bizonyított.

[26] Az eljárás visszaélészerű felfüggesztése nem állapítható meg, hiszen az elszámolás alapját a 2017. évi október 1-i tényadat képezte, így annak tisztázásáig a 2018. évi támogatás igénybevétele kapcsán nem lehetett jogszerűen állást foglalni. Az igénybevételi kamat számításával kapcsolatban a Kúria fenntartja a Kfv.I. 35.212/2023/6.számú ítéletének [23] pontjában lefektetett álláspontját: „Sem az Áht, sem a Korm.rendelet nem tartalmaz eltérő kamatszámítási módot arra az esetre, ha az alperesi határozat jogszabálysértése miatt annak megsemmisítésére kerül sor. Nem került szabályozásra, hogy ebben az esetben kizárólag az első eljárás befejezéséig lenne lehetőség az igénybevételi kamat számítására. A közigazgatási szervnek pedig nincs lehetősége a rá vonatkozó szabályokon túlmenően, jogszabályi felhatalmazás nélkül a fenti érdekek mérlegelése alapján az igénybevételi kamat végső időpontjának megváltoztatására.”

[27] A fentiekben kifejtettekre tekintettel a Kúria az eljárt bíróság ítéletét a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[28] *Amennyiben egy jogkérdést a Kúria korábban már elbírált, ugyanaz a kérdés nem tehető ismételten vitatottá, a jogerős ítélettel szembeni felülvizsgálatban a kúriai értelmezés már nem vitatható.*

Záró rész

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[30] A Kúria az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltsége megfizetésére a felperest kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A perköltség megállapítása során figyelemmel volt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdéseire.

[31] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és 50. § (1) bekezdése alapján megállapított, felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére a Kúria a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó, Pp. 102. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felperest kötelezte.

[32] A Kúria a fizetendő illeték esedékességi idejét az Itv. 78. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezés alapján állapította meg, továbbá határozatában rögzítette a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 20/2017. (XII. 27.) IM rendelet 2. § (2) bekezdés a)-e) pontjaiban meghatározott kötelező tartalmi elemeket is.

[33] A Kúria határozatával szemben a további felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2024. április 11.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

előadó bíró

bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró

bíró